

คำกล่าวเปิดการสัมมนาในหัวข้อเรื่อง “การปฏิรูปภาษี ทางเลือกใหม่ของประเทศ”
ของ ท่านสุภรรัตน์ วัฒนกุล ปลัดกระทรวงการคลัง
ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์สังเวียน อินทรวิชัย อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
วันพุธที่ 4 มีนาคม พ.ศ.2552

สวัสดีครับ กราบเรียนท่านอาจารย์ทุกท่าน ท่านผู้บริหารของหลายๆหน่วยงานที่สำคัญนะครับ และที่สำคัญ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านที่มาร่วมในงานสัมมนาในวันนี้ ก่อนอื่นผมขออนุญาตเรียนว่า รู้สึกเป็นเกียรติเป็นอย่างยิ่งนะครับ ที่ได้มาเป็นประธานเปิดการสัมมนาในครั้งนี้ หัวข้อที่หยิบยกกันขึ้นมาเนี่ย ก็เป็นหัวข้อที่มีความสำคัญมากนะครับ ปฏิรูปภาษี ทางเลือกใหม่ของประเทศเนี่ย ผมเห็นหัวข้อเนี่ย แล้วก็ผมได้มีโอกาสมาพบท่านผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษีอากรระดับหัวกะทิของประเทศหลากหลายท่านในวันนี้เนี่ยครับ ผมก็มีความเชื่อมั่นเป็นอย่างสูงว่า วันนี้ คงมีผลลัพธ์ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงเนี่ยครับ ใน อย่างน้อยที่สุดก็ในบางเรื่อง ในบางด้านที่จะเป็นประโยชน์ต่อทุกๆภาคส่วนได้ ในเวลาอันใกล้เนี่ย ผมมีความเชื่อมั่นเป็นอย่างนั้น แล้วก็ ท้ายสุดนี้ ผมคิดว่า ถ้าหากว่าเราดูแลในเรื่องของการปฏิรูปภาษี เนี่ย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเนื้อหาสาระในการจัดเก็บ หรือแม้กระทั่งกลไก เครื่องไม้ เครื่องมือต่างๆในการจัดเก็บ ในท้ายที่สุดนี้ ระบบภาษีมันก็จะระบบที่มีความเป็นธรรม มีความทั่วถึงเนี่ยครับ ประโยชน์ทั้งหลายก็ย่อมจะตกกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลเนี่ยครับ ซึ่งก็จะได้มีรายได้ภาษีอากรที่เหมาะสม เพื่อนำไปใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศ มีเครื่องมือ เครื่องมือทางด้านภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศเนี่ยครับ ในชีวิตของผู้มี

หน้าที่จัดเก็บภาษีนะครับ กรมสรรพากรเองก็จะได้มีเครื่องมือหรือว่ากลไกในการติดตามในการบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ ที่มีความทั่วถึง และก็จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม และท้ายสุดผมก็เชื่อว่า ถ้าเราทำกันได้สำเร็จนะครับ ผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริงก็คือ ประชาชนผู้เสียภาษีนะครับ ที่จะมีการเสียภาษีในระดับที่เหมาะสม ทัดเทียมกัน และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งอีกด้านหนึ่งที่หลายฝ่ายเรียกร้องก็คือ มีความชัดเจน มีความแน่นอนในการเสียภาษีนะครับ จะได้ลดปัญหา หรือภาระที่ไม่พึงประสงค์ที่จะตามมาจะครับ อันนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนด้วยกัน คราวนี้ในส่วนของโครงการศึกษา และพัฒนาประมวลรัษฎากรที่ท่านอาจารย์ชิตพันธ์ ได้พูดถึงนะครับ ผมคิดว่า ผมได้เห็นหัวข้อหลายๆเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัยแล้ว ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญนะครับ แล้วก็น่าจะนำไปสู่การปฏิรูปภาษีในเชิงเนื้อหาสาระได้อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดี และก็ถ้าหากว่าท่านทั้งหลายที่มาร่วมสัมมนาในวันนี้ ได้มีโอกาสให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอทางเลือกในการปฏิรูปภาษีในแต่ละหัวข้อนั้น ก็น่าจะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ และนำไปสู่สิ่งที่ เป็นนโยบายที่เหมาะสมนะครับ สามารถนำมาใช้ได้ ผมเองในขั้นนี้ ก็อยากจะขอขอบคุณทางคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนะครับ มูลนิธิเพื่อสนับสนุนการพัฒนาวิชาการทางนิติศาสตร์ กรมสรรพากร แล้วก็ภาคเอกชนอีกหลายส่วนนะครับ ที่ได้กล่าวกันไปแล้ว ที่ให้การร่วมมือสนับสนุนโครงการนี้เป็นอย่างดี คราวนี้ผมขอพูดถึงในเรื่องของสาระสำคัญของโครงการนี้หนึ่งนะครับ ที่ได้รับฟังมานะครับ ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากนะครับ ผมเข้าใจว่า แยกออกเป็นสองส่วนนะครับ แต่ว่าสรุปรวมแล้วก็คือ อยากจะเห็นให้มีการปรับวิธีเขียนกฎหมายภาษีอากรนะครับ ให้เป็นหมวดหมู่ เข้าใจง่ายนะครับ ให้เป็นปัจจุบัน แล้วก็ นอกจากนี้ก็ยังมี การดูแลที่จะทำข้อเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการการจัดเก็บภาษีอากรในบางเรื่องซึ่งคงจะเป็นหัวข้อใหญ่ที่คงจะได้มีการสัมมนากันในวันนี้นะครับ ขณะเดียวกันนะครับ ในโครงการนี้ก็ได้ได้ละเลยในเรื่องที่จะดูว่ามีกลไก มีเครื่องมือในด้านการบริหารงานภาษีอากร ไม่ว่าจะเป็นกรมสรรพากรเอาไปใช้ หรือว่าไม่ว่าจะเป็นทางซึ่งผู้เสียภาษีที่จะสามารถใช้ได้นั้นนะครับ อันนั้นก็เพื่อที่จะเอามาเสริมให้กลไกการจัดเก็บภาษีนี้ มันมีประสิทธิภาพ และก็มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้นนะครับ ทั้งหมดนี้นะครับ ผมคิดว่าท้ายที่สุดตามที่ผู้นำเสนอโครงการได้คิดกันไว้นะครับ จะนำไปสู่ผลผลิตสุดท้ายที่เรียกว่า ประมวลรัษฎากรฉบับใหม่นะครับ ประมวลรัษฎากรฉบับใหม่ก็เป็นสิ่งที่ผมต้องพูดตรงๆว่าทำทายนะครับ เป็นงานที่ทำทายนานๆที่จะมีประมวลรัษฎากรฉบับใหม่นะครับ ที่มีถ้อยคำที่เขียนแล้วอ่านง่ายนะครับ เป็นหมวด เป็นหมู่ อันนี้ไม่ยากนะครับ แล้วก็ ขณะเดียวกันมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักการวิธีการจัดเก็บภาษีในบางเรื่อง บางด้านนะครับ แล้วก็มีการเติมเครื่องมือทางด้านการบริหารภาษีอากร เครื่องมือที่รัฐบาลอาจจะนำไปใช้ในการดำเนินนโยบายภาษีอากรนะครับ เป็นเรื่องที่ไม่ง่าย ก็ต้องพูดตรงๆนะครับ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่ว่า ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ ก่อนผมเข้ารับราชการนะครับ ก็เคยมีความพยายามที่จะเดินในทิศทางนี้กันมาบ้างแล้วนะครับ แต่ก็ต้องเรียนว่าคงไม่ประสบผลนะครับ แต่ผมไม่แน่ใจนะครับว่ามีการผลักดัน และมีการทุ่มเทมากเท่ากับที่ทางคณะท่านที่เกี่ยวข้องขณะนี้กำลังทำอยู่เลยนะครับ แต่ผมพูดอย่างนี้ ผมไม่ได้พูดให้ท่านเกิดความท้อนะครับ แต่ผมพูดเพื่อท่านจะได้ทุ่มให้มากกว่านี้นะครับ เพื่อจะได้ผลักดันงานเหล่านี้ให้มันเดินต่อไปได้นะครับ ผมอยากจะมีส่วนนะครับ ให้นำเสนอแนวคิดของผมบางเรื่องในการที่จะผลักดันของเหล่านี้ให้เกิดขึ้นได้ นะครับ ในเวลาที่คิดว่าน่าจะใกล้ หรือน่าที่จะเหมาะสมนะครับ อย่างที่ผมได้เรียนไปแล้วนะครับ คือ บังเอิญอาจจะตั้งเป้าไว้สูง แล้วก็ยากนะครับ มันจึงเป็นงานที่ยากและทำทายนะครับ ทำให้กฎหมายเป็นปัจจุบันนะครับ อันนี้ก็ ถ้าแก่เฉพาะจุดเหล่านี้นะครับ ก็ต้องไปกวาด ต้องไปควานหาจุดไหนบ้างที่ไม่เป็นปัจจุบันนะครับ แล้วก็การแก่นนั้นก็ไม่น่าจะยากมากนัก

นะครับ แต่ว่าก็ไม่ง่าย เพราะว่ามันมีความเกี่ยวพันกับบทบัญญัติในแต่ละเรื่องๆ นะครับ อันนี้เฉพาะแค่เขียนกฎหมายให้เป็นปัจจุบัน ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระนะครับ ทำให้กฎหมายอ่านง่าย อันนี้เคยเจอครับ ถ้าจำไม่ผิดนี่น่าจะเป็นแถวๆ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย หรืออะไรทำนองนี้ อังกฤษด้วยรีเปล่าไม่แน่ใจนะครับ ไม่แน่ใจ แต่มีบางประเทศ แล้วเขาก็ทำได้ แล้วเขาก็พยายามยกเครื่องใหม่หมดเลย แล้วก็เขียนกฎหมายด้วยภาษาต่างๆ นะครับ แต่ผมไม่ทราบว่าจะจากวันที่มันอ่านง่าย จนมาถึงปัจจุบันนะครับ มันยังอ่านง่ายเหมือนวันที่มันเคยอ่านง่ายรีเปล่านะครับ ก็ไม่แน่นะครับ แต่ว่าผมเคยไปอ่านที่ไหนไม่ทราบนะครับ เขาบอกว่าบรรดากฎหมายภาษีอากรนี้ แท้จริงแล้วมันมีอยู่ประมาณ 10 หรือ 20 หน้าเท่านั้นแหละ แต่มันจะมีคำอธิบาย และข้อกำหนดพิเศษ ซ้อยกเว้นพิเศษตามมาอีกพันกว่าหน้านะครับ ที่มันทำให้มันยุ่งยาก นะครับ เพราะฉะนั้น ถ้าคิดว่าจะทำให้กฎหมายอ่านง่ายนะครับ เข้าใจง่าย ไม่ยุ่งยากนี้ ท่านต้องดู ภาพรวมของสิ่งที่ประกอบเป็นระบบกฎหมายทั้งหมด คงไม่มองเฉพาะตัวบทบัญญัติในประมวลรัษฎากรเท่านั้น แต่ต้องมองบทบัญญัติทั้งปวงที่เป็นระบบภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในที่นี้ถ้าจะดูกันไปให้ไกลที่สุดนี่นะครับ อาจจะไปถึงเรื่องการตอบข้อหารือด้วยซ้ำ เพราะในท้ายที่สุดนี่นะครับ การตอบข้อหารือของกรมสรรพากร เพราะในท้ายที่สุดนี้ บรรดาสิ่งเหล่านี้ คือสิ่งที่กำหนดว่ากรณีเช่นนี้ๆ การเสียภาษีจะเป็นอย่างไรๆ นะครับ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า คำว่าอ่านง่าย เข้าใจง่าย แปลว่าทั้งระบบของบทบัญญัติในเชิงกฎหมายนะครับ อันนี้ก็ท่านต้องช่วยกันคิดหนึ่งนะครับ การเปลี่ยนแปลงหลักการจัดเก็บภาษีในบางเรื่องนะครับ เดี่ยวผมจะขอพูดบางเรื่องจริงๆ นะครับ เป็นสิ่งที่ดีนะครับ ผมคิดว่า นำยีนดีที่มีการหยิบยกประเด็นเหล่านี้ขึ้นมาแล้วก็มาศึกษากันอย่าง ให้ลึกซึ้ง ให้ถ่องแท้นะครับ ก็น่าจะนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงบางเรื่องได้ นะครับ อีกเรื่องหนึ่งก็มีการพูดถึงเรื่องการเสริมบทบัญญัติที่เป็นเครื่องมือต่างๆ นะครับ เช่น ผมทราบว่ามีการดูแลบทบัญญัติในเรื่องที่จะป้องกัน ที่เขาเรียกกันว่าเป็น Tax Treaty Shopping หรือ Tax Shopping อะไรอย่างนี้นะครับ หรือบทบัญญัติที่จะเสริมในเรื่องของกระบวนการเลี่ยงภาษีนะครับ Tax Avoidance นะไม่ถึงกับ Tax Evasion ที่มีกลไกมีเครื่องมือเอามาช่วยในการดูแลในเรื่องพวกนี้ ของเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีนะครับ ขณะเดียวกันก็ได้ทราบว่ามีความพยายามที่จะดูว่า ทำอย่างไรที่จะทำให้มันมีกลไกในลักษณะที่ต้องเรียกว่าเป็น built in ในตัวกฎหมายภาษี ที่ทำให้รัฐบาลสามารถดำเนินนโยบายภาษีได้ง่ายขึ้น เช่น สมมุติว่า Inflation มันขึ้นไปสูงแล้ว อะไรต่ออะไรยังไม่เปลี่ยนแปลงเท่าที่ควรนี้ นะครับ ตัวเลขในกฎหมายภาษีนี่ ก็สามารถทำกลไกให้มันเปลี่ยนแปลง ให้รัฐบาลสามารถใช้ตัวนี้มาเป็นเครื่องมือเครื่องมือได้ ก็เป็นสิ่งที่ดีนะครับ แต่บางเรื่องผมก็มีข้อสังเกตเหมือนกันนะครับ ว่าภายใต้สิ่งที่ดีหรือคู่นี้ มันต้องไปดูอะไรให้ดีๆ เพิ่มขึ้นอีก มันจะได้คู่นี้นะครับ ก็เดี๋ยวขออนุญาตฝากไว้ของเหล่านั้นนะครับ ผมอยากจะพูดถึง สิ่งที่การศึกษาครั้งนี้คาดหวังเอาไว้เนี่ยะ ผมว่าท่านทั้งหลายคงไม่คาดหวังว่า มีข้อเสนอ นะครับ เกี่ยวกับการจัดรูปประมวลรัษฎากร มีหมวด มีหมู่ มีสารบัญ มีอะไรต่ออะไร และก็บอกว่าส่งให้กรมสรรพากรแล้วนะครับ คงไม่คาดหวังแต่เพียงบอกว่ามีข้อคิดถกกันมาแล้วนะครับว่าตรงนี้ควรจะแก้ไขให้มีการจัดเก็บภาษีเช่นนั้น เช่นนี้ นะครับ หรือเครื่องมือเครื่องมือเช่นนั้น เช่นนี้ ท่านคงไม่ได้คาดหวังมันจบอยู่ตรงนั้น ผมคิดว่าท่านคงคาดหวังว่ามันนำไปสู่การนำมาใช้ได้จริง และที่เกิดประโยชน์อย่างที่ผมได้เรียนไปแล้วว่า กับทุกๆ ฝ่ายนะครับ ถ้ามีการตั้งเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจนเช่นนี้ เราก็ต้องมาดูว่า เราจะทำอะไร ได้แค่ไหน อย่างไร มันมีมิติของการทำให้เกิดขึ้นจริง มีมิติของเวลา มีผู้ที่เกี่ยวข้องหลากหลายนะครับ เพราะฉะนั้นก็ การนำมาถกให้ชัดเจน ให้เข้าใจ ให้เป็นที่ยอมรับกันทุกฝ่าย เช่นในวันนี้ นะครับ และอาจจะในวันต่อไปนี่ ก็เป็นสิ่งที่ดี นะครับ ผมคิดว่าจะผลักดันอะไรให้มันเดินไปได้เนี่ย ต้องมีการยอมรับโดยทุก ๆ ฝ่ายนะครับ คราวนี้ถ้าเราพูดอย่างนี้เนี่ย ถามว่า

ผลักดันและให้เกิดการยอมรับประมวลรัษฎากรฉบับใหม่ทั้งฉบับ ผมว่าคงยาก เพราะว่า ณ วันนี้ ไม่แน่ใจ ได้มีประมวลรัษฎากรฉบับใหม่ยกร่างมาหรือยัง หรือยกร่างสารบัญญัติประมวลรัษฎากรฉบับใหม่เสร็จแล้วอะไรรายนี้ นะครับ ก็ก็ต้องไปดูว่ามาผลักดันอะไรให้เกิดขึ้นจริง ผมนี่ชอบมองว่าอะไรเกิดขึ้นจริงนะครับ เพราะฉะนั้นนี้ เท่าที่ดูนะครับ เท่าที่ดู ผมคิดว่าสิ่งที่จะเป็นประโยชน์มากๆ และน่าจะเดินไปได้เร็ว ก็คือหัวข้อการจัดเก็บภาษีที่ท่านกำลังเสนอให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในบางเรื่องบางด้านนี้ นะครับ ถ้าอะไรมันตกผลึกเป็นของดี เป็นที่ยอมรับกันทุกฝ่าย สามารถไปผลักดันได้ นะครับ ผมคิดว่าต้องรีบทำ ต้องรีบทำอันนี้นะครับ ขณะเดียวกันก็ไม่ลืมกรอบใหญ่ ทิศทางใหญ่ที่ท่านอยากให้ประมวลรัษฎากรเป็นปัจจุบัน เขียนง่าย อ่านง่าย มีเครื่องมือเครื่องมือต่างๆครบครันนะครับ ก็คงต้องเลือกว่า รอทั้งหมดแล้วมันก็ไม่เกิดผล กับ เดินไปด้วยให้มันเกิดผล แล้วก็พยายามปรับของที่จะต้องจัดการให้เกิดขึ้นได้ในระยะยาวไปด้วยนะครับ เป็นเรื่องที่ทำทายนมากอย่างที่ผมได้พูดแล้วในตอนต้นนะครับ แต่ว่าอันนี้ท่านคงต้องช่วยกันคิดว่า กลยุทธ์ที่จะผลักดันเรื่องนี้ นะครับ จะเป็นอย่างไร จะใช้เส้นทางอย่างไรนะครับ ผมมีข้อสังเกตฝากอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ทั้งหมดนี้ทั้งพูดเรื่องประมวลรัษฎากรนะครับ ไม่ว่าในมิติไหนอย่างที่ผมพูดไปแล้วก็ตาม แต่เราต้องไม่ลืมนะครับ ประมวลรัษฎากรนี้มันมีทั้งการจัดเก็บภาษีและการไม่จัดเก็บภาษี แต่มันมีกฎหมายอื่นที่ไปด้วยการไม่จัดเก็บภาษีนี้นะครับ ประมวลรัษฎากรอยู่ แล้วมันเป็นตัวกรอบที่ใหญ่มาก ผมไม่ทราบว่า กรมสรรพากรหรือหน่วยงานใดเคยประมาณตัวเลขที่แท้จริงออกมาหรือไม่ เช่น กฎหมาย BOI นี้ มันกรอบการไม่จัดเก็บภาษีของระบบภาษีอากรของประเทศนี้ ครั้งหนึ่งของที่เก็บในวันนี้หรือเปล่า หรือก็เปอร์เซ็นต์ของที่เก็บในวันนี้ กฎหมายพิเศษบางอย่าง บางฉบับก็มีบทบัญญัติบอกว่าให้มีการยกเว้นภาษีหรือให้มีการลดภาษี หรือลดหย่อนภาษี หรืออะไรก็สุดแล้วแต่นะครับ เขียนในกฎหมายพิเศษเหล่านั้นอยู่ด้วย เราได้ดูกฎหมายพวกนี้หรือเปล่า นะครับ คืออันนอกประมวลรัษฎากรมันเป็นกฎหมายไม่เก็บภาษีทั้งสิ้น นะครับ กฎหมายเก็บภาษีมันอยู่ในประมวลรัษฎากรนะครับ เพราะฉะนั้นของเหล่านี้ นะครับ ต้องดูประกอบกันนะครับ มติ คร.ม.ที่เคียวางเป็นหลักเอาไว้สมัยหนึ่งนะครับที่ว่าส่วนราชการเวลาจะเสนอกฎหมายเรื่องใดก็ตามนี้ นะครับ ไม่ให้มีการบัญญัติบทที่ว่าด้วยการยกเว้นภาษี หรือการลดภาษีต่างๆนะครับ ไว้ในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้นๆ นี้ นะครับ ผมว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่ช่วยได้มากนะครับ ช่วยทำให้ประมวลรัษฎากร หรือบทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บภาษีนี้นั้นมีความเป็นกลางนะครับ มีความเหมาะสมมากขึ้น ส่วนที่ว่ากรณีใดเป็นกรณีเฉพาะที่ควรจะต้องมีการแก้ไข มีการปรับปรุง หรือมีการให้การปฏิบัติเป็นพิเศษ ก็มาออกภายใต้ นะครับ บทบัญญัติของประมวลรัษฎากร อย่างนี้พูดง่ายๆนะครับ มีกระบวนการบริหารจัดการเชิงกฎหมายภาษีอากรได้ แล้วก็อยู่ในที่เดียวกัน ไม่เช่นนั้นนะครับ แต่ละส่วน แต่ละหน่วยก็สามารถที่จะเขียนบทบัญญัติของการไม่เก็บภาษีอากรได้ นะครับ ผมอยากจะฝากข้อนี้ ให้ท่านทั้งหลายได้ช่วยกรุณาด้วย เพราะไม่เช่นนั้นเดี๋ยวจะมานั่งพูดกันแต่บทบัญญัติเรื่องประมวลรัษฎากรนะครับ อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะฝากให้ท่านช่วยคิดหนึ่งนะครับ ก็คือ ผมก็ได้มีโอกาสพูดคุยนะครับ รับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้ที่ทำการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องในบางท่านนะครับ ผมมีข้อสังเกตรวมนะครับว่า เวลาที่ท่านดูเรื่องเฉพาะประเด็น และจะนำไปสู่การแก้ไขในประเด็นนั้นๆ ขอบว่าได้ดูทั้งระบบ ให้มันมีความสัมพันธ์ ให้มีความสอดคล้องกันด้วยนะครับ ถ้าท่านดูเฉพาะเรื่องนั้นในมาตรานั้นๆ หรือในกลุ่มมาตรานั้นๆ โดยที่อาจจะไม่ได้คิดว่ามันมีบทบัญญัติอื่นที่มันผูกกันไว้ ไม่ใช่ผูกตรงๆนะครับ แต่มันผูกในเชิงปรัชญา ที่ผมเป็นห่วงว่าหลายท่านอาจจะไม่ได้มองว่ามันผูกในเชิงปรัชญาไว้ นะครับ ก็อันนี้ต้องช่วยคุณคิดหนึ่ง ผมยกตัวอย่างนะครับ เดี่ยวเรื่องที่ท่านคงจะพูดคุยกันอยู่ก่อนข้างจะเขยอะนะครับ ก็คือเรื่องหน่วยภาษีที่ว่าเอาบุคคล คือ

ปัจเจกบุคคลนั้นครับเป็นหน่วยภาษี หรือท่านจะพูดว่าเอาคู่สมรสหรืออะไรต่ออะไรนี้ละ ความจริงตรงนี้ มันไม่ใช่ว่าทำไมสามี ภรรยาต้องเอาเงินได้ภรรยาเข้ามาพร้อมกับของสามี น่าจะให้ต่างคนต่างไปยื่นหรืออะไรต่ออะไร ที่พูดอย่างนี้นะครับ ท่านกำลังพูดถึงมาตรา ถ้าจำไม่ผิด 57ตรี/เบญจ อะไรพวกนี้ ใช่ไหมครับ ท่านกำลังพูดหลักคือพูดแค่นั้น แต่จริงๆแล้วนี่เรากำลังพูดถึงหัวใจของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สิ่งที่ต้องตัดสินใจหรือวางรากฐานลำดับแรกสุดก็คือ อะไรคือหน่วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มันก็มีสองทฤษฎีนะครับ หัวกับท้าย ด้านหนึ่งก็คือบอกแต่ละบุคคล ปัจเจกบุคคลนะครับ เป็นหน่วยภาษี ไม่ต้องไปสนใจสถานะอื่นใดของเขานะครับ อีกด้านหนึ่งเขาก็บอกว่าในท้ายที่สุดภาษีมันก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับเรื่องสังคม ความเป็นอยู่ของคน มันน่าจะไปอยู่ที่ครอบครัว เอาครอบครัวเป็นหน่วยภาษีนะครับ ข้างหนึ่งบอกเอาแต่ละคน ไม่ต้องไปสนใจสถานะใดๆทั้งสิ้น อีกข้างหนึ่งบอกเอาครอบครัวนะครับ ของไทย ไม่ว่าท่านจะชอบหรือไม่ชอบ แต่บรรพบุรุษเราได้เลือกมาแล้วว่าให้ใช้คู่สมรส ไม่ใช่ครอบครัวด้วย ให้ใช้คู่สมรสเป็นหน่วยภาษีนะครับ คนยังไม่มียุคสมรสก็คนเดียว ก็ไม่เป็นไรนะครับ แต่ถ้ามีคู่สมรสนี่ ก็คือสามี ภรรยา นี่ละ แล้วก็ถ้าความเป็นสามี ภรรยามีอยู่ตลอดปีภาษีใช่ไหมครับ ก็ให้ถือเป็นหน่วยภาษีเดียวกัน ได้เลือกเส้นทางนี้มาโดยตลอด โดยมีมาตรา 57 ตรีใช่ไหมครับ ถ้าจำไม่ผิด วางหลักตัวนี้เอาไว้ อยู่มาหลายคนก็เริ่มทนไม่ได้ บอกว่าไม่ส่งเสริมให้ข้างภรรยาออกไปทำงานนอกบ้านเลยหรือ คิดว่าส่วนใหญ่สามีเป็นผู้หารายได้อยู่คนเดียวเท่านั้นใช่ไหมครับ ก็ค่อย ๆ มีความคิดที่จะปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพทางสังคม ก็บอกว่าถ้าเงินเฉพาะเงินได้จากภรรยาที่ได้จากเงินเดือนค่าจ้างก็คือลงทุน ลงแรง เงินได้จากการใช้น้ำพักน้ำแรง ส่วนที่ภรรยาได้มานี้ให้แยกมาเสียต่างหากได้ ส่วนรายได้ฝ่ายทุน รายได้จากกิจการต่าง ๆ ยังต้องรวมกับของสามีอยู่ตลอดคนละครับ นั่นก็คือบทบัญญัติที่เป็นมาจนถึงทุกวันนี้ละครับ ก็คือเราเลือกคู่สมรสเป็นหน่วยภาษี แต่ภายใต้ต้นนี้ เรายังมีข้อยกเว้นอีก เราบอกเราไม่เอาครอบครัว แต่เรายังแอบไปเอาลูกอีกเรื่องหนึ่ง บอกเงินได้ที่เป็นเงินปันผลของลูกที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ให้ถือเป็นเงินได้ของพ่อแม่ มันก็ยังตั้งกันไป ตั้งกันมาอย่างนี้นะครับ คราวนี้ถ้าท่านจะพูดที่ผมพูดยกเรื่องนี้ขึ้นมาเนี่ยละ ถ้าท่านจะพูดบอกว่าสามี ภรรยาต่างคนต่างยื่นกันนี้ มันไม่ใช่ดูมาตรานี้ ท่านกำลังดูหัวใจสำคัญของเรื่อง หน่วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ท่านก็ต้องถอยกลับไปดู แล้วเรื่องค่าลดหย่อนหละว่ายังไง ค่าลดหย่อนคู่สมรสนี่ ก็ถ้าพูดภาษาง่าย ๆ ตัวใคร ตัวมันแล้วนี่ ยังต้องให้ค่าลดหย่อนคู่สมรสใหม่ ยังต้องให้ค่าลดหย่อนบุตรใหม่ หรืออะไรทำนองนี้ เรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง บทบัญญัติต่างๆที่เกี่ยวข้อง คงต้องดูนะครับ ต้องดูที่ผมพยายามจะชี้ก็คือ ต้องดูให้เกิดความสัมพันธ์กันทั้งระบบนะครับ ผมอยากจะให้ข้อคิดนี้ไว้ ข้อสังเกตนี้ไว้ เพราะผมอาจจะได้รับฟังมา แล้วก็ได้ยินมาในหลายๆกรณีนี้ บางท่าน ท่านก็มุ่งตรงไปที่ประเด็นนี้ ท่านอาจจะไม่ได้ดูเรื่องอื่น หรือแม้กระทั่งอย่างเช่นเรื่องการปรับตัวเลขที่เป็นจำนวนตายตัวที่เขียนเอาไว้ในกฎหมายภาษีนะครับ ให้มีกลไกที่รัฐบาลสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับภาวะเงินเฟ้อได้เนี่ยละ แม้กระทั่งเรื่องแค่นี้ละครับ มันไม่ได้แปลว่าเขียนเอาไว้ว่าบรรดาจำนวนที่ ตัวเลขที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ให้ปรับเปลี่ยนได้ถ้าภาวะเงินเฟ้อเปลี่ยนไป x เปอร์เซนต์ หรืออะไรต่ออะไรที่สุดแล้วแต่เนาะ มันไม่ใช่ตัวแค่นั้นละครับ คำถามคือ ระบบบัญชีเราหละ ระบบบัญชีที่มันลงเป็น เช่น historical cost ที่เป็นตัวเลขตายตัวแน่นอน นะครับ ระบบบัญชีเรายังไม่ไป แล้วระบบภาษีมันจะไปหาเดี๋ยวนี้ มันก็ไปได้แต่ตัวเลขภาษี แต่มันไม่ได้สะท้อน มันไม่ได้สะท้อนว่าการบัญชีนี้ เป็นการบัญชีที่ปรับตามภาวะเงินเฟ้อแล้ว แล้วเพียงแต่จะเอามาสะท้อนเฉพาะกฎหมายภาษี ปรับตัวเลขในกฎหมายภาษี ปรับตัวเลขในกฎหมายภาษีนะครับตามภาวะเงินเฟ้อ แต่มันยังไปเก็บบนพื้นฐานของกำไรที่ไม่ได้ปรับตามภาวะเงินเฟ้อ นี่คือยกตัวอย่างว่าถ้าดู ต้องดูทั้งระบบนะครับ ไม่งั้นเราก็อาจจะถูกครึ่งผิดครึ่ง ผมไม่แน่ใจนะครับเวลาถูกครึ่งผิดครึ่งมันหนักกว่าผิดทั้งหมดหรือเปล่า

หรือมันเท่ากับผิดทั้งหมดหรือเปล่านะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ขออนุญาตให้เป็นข้อสังเกตไว้ นะครับ หรืออย่างเรื่องหักภาษี ณ ที่จ่ายนะครับ ก็มีการพูดกันอยู่พอสมควรนะครับ ผมเองผมก็ยอมรับนะครับว่า เรื่องหัก ณ ที่จ่ายนี่ เป็นเรื่องมาก่อนข้างจะมีตัวเลข มีหลักเกณฑ์ มีเงื่อนไขค่อนข้างจะยุ่งยาก ความพยายามของกรมสรรพากรที่ผ่านมา ได้ทำกันมาหลายรอบนะครับ พยายามที่จะปรับปรุงให้เหลืออัตราที่ไม่มากอัตรานักนะครับ แต่ด้วยข้อจำกัดสารพัดเรื่องนะครับ มันก็ออกมาได้เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ นะครับ แต่ผมคิดว่าคงไม่เกินความพยายามที่จะปรับให้มันดีขึ้นกว่านี้อีก คราวนี้ในเรื่องหัก ณ ที่จ่ายนี่นะ ผมเรียนนึกหนึ่งว่ามันกลับไปสู่จุดแรกที่ผมเคยเรียนเอาไว้ในตอนต้นว่า ทั้งหมดจะผลักดันอะไรให้เกิดนี่ ต้องถกกันให้ตกลงใจให้เข้าใจ ให้เป็นที่ยอมรับกันทุกฝ่ายนะครับ อัตราหัก ณ ที่จ่ายนี่คือตัวอย่างที่เห็นชัดเจนว่า ท่านจะทำให้เกิดการยอมรับในฝ่ายที่เกี่ยวข้องนี้ ได้ยากมาก เรามีอัตราตั้งแต่ พี่ชไรร์หัก 0.75 % นะครับ แล้วก็เฉพาะพี่ชไรร์บางตัวนะครับ มีหัก 1% เช่นนะครับขนส่งในประเทศ มีหัก 3% เช่นกรณีรายได้จากการรับจ้างทำของ มี 5% จากค่าเช่า มี 10% เงินปันผล 15% ดอกเบี้ย และมีระหว่างทางอีกเต็มไปหมดนะครับ พอจะพูดตัวหนึ่งนะครับ ท่านจะรวบตัวไหนมาเป็นตัวไหนหละ ท่านจะรวบตัวไหนมาเป็นตัวไหน นั่นประเด็นที่1นะครับ มันก็จะมีอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องแย้งอย่างมากนะครับ แต่จะอย่างไรก็ตามนะครับ สิ่งที่ผมอยากจะให้ข้อสังเกตอีกนิดหนึ่งว่าต้องถกให้เป็นที่ยอมรับ ให้เกิดความลงตัว พุดง่าย ๆ นะครับ ให้ชัดเจนซะก่อนนะครับ แต่อีกอันหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนไว้ หลายท่านที่เวลาพูดถึงหัก ณ ที่จ่ายนี่ ผมเชื่อว่า99คนใน100คน ไม่ได้พูดถึงปรัชญาของหัก ณ ที่จ่าย คือปรัชญาของหัก ณ ที่จ่ายนี่นะครับ หลายคนก็พูดว่า หักไว้เป็นเงื่อนไขนะครับ ผมว่านั่นมันปลายแถวของปรัชญา นะครับ จริงๆแล้วนี่ ปรัชญาในเรื่องนี้นี่ มันเป็นเรื่องการชำระภาษี การชำระภาษี ถ้าพูดเป็นภาษาฝรั่งนิดหนึ่งก็เป็น Payment System นะครับ เขาบอกว่า การชำระภาษีที่ดี ที่มีประสิทธิภาพที่สุดนี้ ก็คือชำระเมื่อผู้เสียภาษีมีความพร้อมที่จะชำระมากที่สุด ก็ถามว่าความพร้อมที่จะชำระมากที่สุดนี่นะครับ ก็มีคนเอาไปพัฒนามาเป็นระบบ เป็นทฤษฎีที่เรียกกันว่า นี่เราต้องวางหลักที่มันเป็น Current Payment System คือระบบการชำระภาษีที่เป็นปัจจุบัน ถามว่าปัจจุบันที่สุด พร้อมที่สุด คือเวลาไหน ก็คือเวลาที่ท่านกำลังจะยื่นมือไปรับเงิน ทันทีที่เงินสัมผัสมือท่านนี่นะ ภาษีก็ดึงออกไปจากตรงนี้เลย นี่คือพร้อมที่สุดเลย ไม่มีอะไรพร้อมไปกว่านี้แล้ว นี่คือหัก ณ ที่จ่าย นี่คือหัก ณ ที่จ่าย นี่คือ pay as you earn ในอังกฤษ หรืออะไรอย่างนี้หลายๆที่ หัก ณ ที่จ่ายนี่ มันมาจากพื้นฐานนี้ ก่อนที่จะไปบอกว่ามันเป็นอัตราเท่าไรอะไรเท่าไร เพราะฉะนั้นถ้าพื้นฐานมันคือชำระภาษีนี้ มันก็ต้องเป็นเรื่องชำระตามจำนวนที่ควรจะต้องชำระ ไม่ใช่บอกเป็นเชื่อ เป็นเชื่อมั่น ไม่ใช่ตามจำนวนที่จะต้องชำระ ถ้าอยากได้เป็นเชื่อ นะครับ จดบัญชีไว้ซิ อย่าเพิ่งหักเงิน ให้นายจ้างที่ปัจจุบันมีหน้าที่หัก ณ ที่จ่าย มีหน้าที่นำส่งกระดาษว่า เขาจ่ายเงินใครเท่าไร ใสนี้คือเป็นเชื่อ แต่ถ้าหักเงินแล้วมันมากกว่าความเป็นเชื่อ นะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากให้ดูตรงนี้ว่าต้องดูด้วย ภาษีหัก ณ ที่จ่ายนี่ มันเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่สำคัญมากๆในระบบภาษีอากรของไทย แล้วถ้าท่านไปดูเปรียบเทียบกับระบบภาษีของประเทศอื่นๆ นี่นะครับ เขาจะมีเรื่องหัก ณ ที่จ่ายนี่ค่อนข้างจะน้อย แต่นั่นเพราะอะไร เราก็กลับมาดูของเราอีก ย้อนหลังไปซัก ผมไม่แน่ใจ จำไม่ได้ 10-15 ปีอะไรประมาณนั้นนะครับ กฎหมายภาษีของเราบอกว่า ฝั่งบริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สมมติมีรอบบัญชีตามรอบปีปฏิทินนะครับ 1 มกราคม-31 ธันวาคม ให้ไปยื่นชำระภาษีภายใน 150 วัน ก็คือภายในพฤษภาคมถัดไป ปีเดียวครั้งเดียว ปีเดียวครั้งเดียว ถามว่านี่ Current Payment System เมื่อพร้อมที่สุด นี่มันแปลว่ารายได้ ยอดขายที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่1มกราคมนี้ ถ้ามันมีส่วนสร้างกำไรอยู่ด้วยนะครับ มันอีก1ปี5เดือนจึงมาจ่ายเงินภาษีครับ นี่นี่คือ Payment System บุคคลธรรมดาเราก็ภายในมีนาคมถัดไปนะครับ ต่อมาเราก็บอกว่า

หมั่นทำงาน บางคนต้องเสียเร็วกว่า บางคนเสียช้า มันเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ก็มากถกกัน ชำระภาษีนิติบุคคล ครั้งปีดีไหม รายไตรมาสดีไหม รายเดือนดีไหม ก็คือความพยายามที่จะทำให้มันเป็นปัจจุบันขึ้น กว่าที่มันเคยเป็นนะครับ ในท้ายที่สุดก็ ได้มากที่สุดก็คือได้ขึ้นตํานั่นเอง ก็คือภาษีครึ่งปี ไม่ได้แม้กระทั่งไตรมาส ก็ต้องเรียนว่าคำว่าไม่ได้นี้ เป็นความพยายามซีกฝ่ายจัดเก็บภาษีนะครับ ที่จะผลักดันให้เกิดการชำระภาษีในรายไตรมาสนะครับ เหมือนที่หลายๆที่ก็มี Quarterly Payment นะครับอยู่กันหลายๆประเทศ บางแห่ง แดวเสกนดิเนเวีย นิติบุคคลยื่นชำระภาษีเงินได้เป็นรายเดือนนะครับ เป็นรายเดือน แต่มันก็เป็นแค่ Payment System ท้ายสุดมันต้องไปจบด้วยการยื่น Final Tax Return ก็คือไอ้ที่เรายื่นเดือนพฤษภาคมนั่นแหละ แต่การชำระ คือการลำเลียงเม็ดเงินภาษี การลำเลียงเม็ดเงินภาษีจากภาคเอกชนเข้าสู่ภาครัฐนี้ มันเกิดขึ้นเมื่อไหร่มันถึงจะเหมาะสมเป็นธรรมชาติ แล้วก็ในขณะที่เรามีความพร้อมมากที่สุดนะครับ อันนี้ผมก็อยากจะชี้ให้เห็นนะครับว่าเวลาที่ท่านดูเรื่องหัก ณ ที่จ่ายนี้ ท่านต้องมองมิตินี้ด้วยนะครับ ไม่ใช่มีมีความแตกต่างของอัตราเพียงอย่างเดียว คือผมก็เห็นด้วยกับทุกท่านเลยนะครับว่า มิตินี้เรื่องของความแตกต่าง หรือกติกากฎ ความแตกต่างเกี่ยวกับอัตราหรือกติกานี้ มันลำบาก มันยุ่งยากในการปฏิบัติตามให้ถูกต้องนะครับ อันนั้นก็เป็นอย่างหนึ่งนะครับที่อยากจะฝากไว้ นะครับ อีกเรื่องหนึ่งอยากจะพูดถึงนะครับ ก็คือผมได้มีโอกาสเห็นผ่านๆ ก็มีการเสนอว่าในเรื่องเช่นนี้ ในเหตุการณ์ในกรณีเช่นนี้ ควรเก็บภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าทั่วไปนะครับ ตรงนี้ควรยกเว้น ตรงนี้ควรจะมียกเว้นหรือมีการจัดเก็บวิธีพิเศษแตกต่างจากกรณีอื่นนะครับ ก็ต้องคุณนะครับว่า มันให้ประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ในมาตรการเหล่านั้นนะครับ ผมอยากจะพูดว่าภาษีทุกอย่างบาท ที่ไปลดให้มันนะครับ หรือที่ทำให้มันเสียน้อยลงกับผู้เสียภาษียาหนึ่งนี้ มันคือภาระภาษีที่เพิ่มขึ้นกับผู้เสียภาษีรายอื่น ไม่ว่าวันนี้หรืออนาคต เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ต้องดูให้ดีเหมือนกันนะครับ ผมไม่ทราบพูดได้หรือเปล่า วันนี้มาขึ้นอยู่ที่ตลาดหลักทรัพย์ แล้วก็มีการเสนอเรื่องบริษัทจดทะเบียนควรจะมียกเว้นภาษีที่พิเศษกว่าทั่วไปอะไรเช่นนี้นะครับ ก็เลยไม่ค่อยไม่กล้าพูดเท่าไรนะครับ แต่ยกเป็นตัวอย่างว่า เวลาที่จะดูว่าอะไรควรจะพิเศษกว่าอันอื่นนี้ ผมคิดว่าต้องดูให้คุ้มค่านะครับ แล้วก็สำคัญนะครับ อย่างที่ผมได้พูดในตอนต้นว่า จริงๆแล้วเนื้อหาของประมวลรัษฎากรมันแค่ 10-20 หน้า แต่ว่าข้อกำหนดพิเศษ ข้อยกเว้น ข้อปฏิบัติมันอีก 1,000 หน้า ที่มันทำให้กฎหมายยุ่งยากนี้ นะครับ แล้วก็สำคัญก็คือมันไม่ได้แค่ยุ่งยากเท่านั้น อาจจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในระบบด้วย เพราะฉะนั้น เราดูแต่ละกรณี แต่ละกรณีอาจจะเหมาะสม อาจจะเหมาะสม แต่เมื่อเอาหลายๆกรณีมารวมกันแล้ว เราอาจจะเห็นภาพของระบบภาษีที่อาจจะไม่เป็นธรรมอย่างที่เรที่ตั้งใจไว้ก็ได้เนี่ยครับ และที่สำคัญที่สุดนะครับ ที่ผมอยากจะพูดไว้เลยว่าการยกเว้น การลด การแก้ไขกฎหมาย การมีข้อยกเว้นพิเศษต่าง ๆ นี้นะครับ มันคือสิ่งที่นำไปสู่ความยุ่งยากทั้งหลายนั่นแหละที่เป็นปัจจุบันนี้ ที่ท่านเห็นอยู่ในประมวลรัษฎากรในวันนี้เนี่ยครับ ท่านลองไปดูซิครับ บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเนี่ย เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนเลย เรื่องเงินได้อะไรยกเว้นนะครับ เดี่ยวมีออกมาเต็มไปหมดเลย แล้วก็เดี๋ยวก็มีว่า ดอกเบี้ยนี้ต้องเก็บพิเศษกว่าเงินได้อื่นนะ เงินปันผลนี้มันโยงกันกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเดิมก็ต้องมีระบบพิเศษนะครับ ขายที่ดิน กำไรจากการขายที่ดิน บางคนซื้อมาเมื่อวาน ขายวันนี้ ได้กำไรเท่านี้ กับบางคนซื้อมา 10 ปีแล้ว ได้กำไรเท่ากันนี้ จะไปเก็บภาษีเขาเท่ากันได้ยังไง ก็ต้องมีการเฉลี่ยตามจำนวนปีที่ถือครอง ทั้งหมดนี้นะครับ นี่ก็พิเศษๆทั้งนั้นนะครับ พอพิเศษแล้ว ท่านก็จะบอกว่ามันยุ่งยากจริง ไม่รู้ว่าตกลงมันเป็นอะไรยังไง นี่ก็ตัวอย่าง ตัวอย่างของการที่เราพยายามที่จะทำให้ตรงนี้มันดีขึ้นๆ มันเลยทำให้ท่านมานั่งบ่นกันในวันนี้ว่ามันยุ่งยาก และเป็นจริง มันยุ่งยากจริงๆ มันเข้าใจยากจริงๆ เพราะฉะนั้นนะครับ อยากจะบอกว่าคงต้องชั่งน้ำหนักระหว่างความง่ายนะครับ กับสิ่งที่ท่านเรียกร้องว่าความเป็น

ธรรมดาเฉพาะจุด หรือที่ขอให้มีความเป็นธรรมดาเฉพาะจุด พอพูดเรื่องนี้ ผมยกตัวอย่างอันนี้ ถามว่า วันนี้ถ้าใครจะพูดเรื่อง VAT ภาษีมูลค่าเพิ่ม ยกตัวอย่างนะครับ กับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลนี้ อะไรดูง่าย อะไรยากกว่ากันนี้ ผมเชื่อว่าเสียงส่วนใหญ่นี้บอกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มมันง่ายนะครับ ขึ้นต้นก็ 7% ไม่ต้องดูอย่างอื่น สมัยก่อนเป็นภาษีการค้า ผู้ผลิตหรือ 9% ก็มี 5% ก็มี 3% ก็มี 1% ก็มี ไม่ต้องเสียก็มีนะครับ รับจ้างทำของ 3% ก็มีปัญหาว่าไอ้อย่างนี้ผลิตหรือรับจ้างทำของ เติงซ้ายเติงขวากันอยู่นะครับ พูดแล้วเดี๋ยวจะโยงไปถึงภาษีอื่นรีเป่าครับ ในคลับคาบาเร่่นะครับ ภัตตาคารนะครับ มีที่เด่นรำ ไม่มีที่เด่นร้านะครับ สมัยนั้นก็ต้องตีความเต็มไปหมดเลย พอมาตอนนี้เปลี่ยนจากภาษีการค้ามาเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม อัตรา 7% ง่าย อัตรา 0 ใช้กับสินค้าส่งออกก็ง่ายนะครับ นี่คือตัวอย่างของความที่มีข้อยกเว้นพิเศษน้อยนี้ มันจึงจะทำให้กฎหมายง่าย แล้วในท้ายที่สุดมันจะนำไปสู่ความเป็นธรรม ความเท่าเทียมกันในเชิงภาษีที่แท้จริง ไอ้ที่เราไปบอกว่าจุดนี้ควรจะต้องพิเศษอย่างนี้ พอรวม ๆ กันไปแล้วมันทำให้ทั้งระบบมันไม่เท่าเทียมกัน ทั้งระบบไม่เป็นธรรมนะครับ ผมก็ขออนุญาตไขความในใจนิดหนึ่งว่า ตอนที่ขอร่างเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มกันนี้ ทีมงานผู้ที่เกี่ยวข้องหลายคนก็ไปดูนิวซีแลนด์เลยนะ เป็นต้นแบบ นิวซีแลนด์เขามีภาษีที่เรียกว่า Goods and Services Tax หรือ GST นะครับ สมัยนั้นนะครับ เขาก็เก็บอัตรา 10% นะครับ เดียวนี้ก็ขึ้นไป ผมไม่แน่ใจ 12.5 หรือถึง 15 รัยยัง ไม่ทราบนะครับ เราก็ไปได้แม่แบบจากเขา ว่าอันนี้ดีที่สุด แล้วตอนนั้นทันสมัยที่สุด ซึ่งผมก็เชื่อ วันนี้ก็ยังทันสมัยของเขา นั่นก็คือ เก็บหมดทุกอย่างที่ขวางหน้า ไม่ยกเว้น 10% เท่ากันหมด ง่ายมาก องค์กรปกครองท้องถิ่นไปเก็บค่าทำเนียม ค่าน้ำ ค่าขยะ ต้องบวก GST เข้าไปในนั้นด้วยนะครับ สินค้า อาหารสำเร็จรูป ไม่สำเร็จรูป อะไรต่ออะไรไม่ทราบนะครับ เก็บหมดนะครับ คือไม่มีข้อยกเว้น หรือมีข้อยกเว้นน้อยที่สุดนี้ มันก็มาติงหาช่องออกว่าเสีย-ไม่เสีย อะไรต่ออะไรนี้ค่อยลงเท่านั้นนะครับ ภาษีมูลค่าเพิ่มของไทยก็พยายามเดินในลักษณะนั้น แต่ท้ายสุดนี่นะครับ สิ่งที่ได้ในความเห็นผมนะครับ ที่คิดว่ายังเป็นประโยชน์มากๆ และยังอยู่ในระบบมาได้จนถึงวันนี้ นะครับ มีรายการยกเว้นค่อนข้างน้อย แต่ถ้าเทียบมาตรฐานนิวซีแลนด์แล้ว มากนะครับ ที่เป็นอยู่ในของไทย แต่ถ้าเทียบมาตรฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีอื่นๆแล้วนี้ น้อยมากนะครับ ในภาษีมูลค่าเพิ่มของเรา กับอีกอันหนึ่งที่ได้พยายามวางกลไกไว้ที่ว่า ไม่ใช่ใคร หรือรัฐบาล หรือผู้บริหาร นะครับ ใครก็ตามนี้ จะสามารถปรับเปลี่ยนกฎหมายภาษีนี้ได้ง่ายๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอัตราภาษี ที่เขียนล๊อคเอาไว้ว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องอัตราเดียวกันสำหรับสินค้าทุกประเภท ถ้าอยากแก้จาก 7 เป็น 10 ก็ 10 หมด อยากแก้จาก 7 เป็น 5 ก็ 5 หมด จะแก้ว่า ไอ้ที่มี luxury เอาไป 10 ไอ้ที่มีพื้นที่ๆ เอาไป 5 ไม่ได้ อย่างนี้ไม่ได้ นี่มันก็เป็นกลไกที่มันล๊อคเอาไว้ในกฎหมาย ไม่ใช่ว่าแก้ไม่ได้ นะครับ ถ้าแก้ก็ต้องไปสภากัน แต่ว่าไม่ใช่แก้ในชั้นฝ่ายบริหารนะครับ ผมคิดว่าอันนี้นี่กลไกเหล่านี้ ถ้าท่านสามารถที่จะเอาไปเสริม เอาไปเติมในกฎหมายภาษีได้ มันจะช่วยรักษาความง่าย หรือความเป็นระบบที่ท่านต้องการที่จะเห็นนี้ ให้มันอยู่ยาวขึ้นนะครับ อันนั้นก็เป็นสิ่งที่ดีนะครับ ผมคิดว่า ได้ใช้เวลาท่านมามากพอสมควรแล้วนะครับ แต่ว่าเป้าหมายสำคัญที่สุดนะครับ ในระบบภาษีนี้ ที่ผมเชื่อว่าการปฏิรูปภาษีที่ท่านกำลังสัมมนากันอยู่ก็ดีนะครับ โครงการศึกษาวิจัยที่ท่านดู แล้วก็ข้อเสนอต่างๆนะครับ ก็น่าที่จะนำไปสู่เป้าหมายสำคัญที่ทำให้การจัดเก็บภาษีหรือระบบภาษีอากรของไทยนี้ มันเป็นระบบที่เป็นธรรมนะครับ ผมขออนุญาตใช้ภาษาฝรั่งนะครับ เป็นธรรมก็คือ Fair fairy นี่นะครับ เป็นธรรมตรงนี้นะครับ ก็คือในมิติที่ว่า ไม่ได้เสียมากเกินไป หรือไม่ได้เสียน้อยเกินไปสำหรับคนๆนั้น หรือสำหรับในสถานการณ์เช่นนั้นนะครับ อันนั้นก็เป็นธรรม กับอีกอันหนึ่งก็คือ เท่าเทียมกัน เท่าเทียมกัน ภาษาอังกฤษก็คือ Equitably นะครับ ก็คือ คนนี้ในสถานการณ์เช่นนี้ก็เสียอย่างนี้ อีกคนหนึ่งในสถานการณ์เช่นเดียวกัน

ก็ต้องเสียอย่างเดียวกันนะครับ ตรงนี้ก็หมายความว่า ถ้าเก็บได้ครบถ้วน ทั่วถึงนี่นะครับ ให้อุณหภูมิเท่าเทียมกันตรงนี้น้ำมันก็จะเกิดขึ้นแน่นอน ผลผลิตทางด้านภาษีอากร เมื่อดเงินมันก็จะมากขึ้น และอีกอันหนึ่งที่ผมคิดว่า อาจจะเรียกรื่องนะครับ แล้วก็คงต้องส่งไปถึงกรมสรรพากรตรงๆ อันนี้ก็คือ ในเรื่องของสม่าเสมอ นะครับ ภาษาอังกฤษ เขาก็ว่า uniformly ตรงนี้คือจุดที่สำคัญ ถ้าเหตุการณ์เช่นนี้ เมื่อวานนี้เก็บอย่างนี้ เหตุการณ์เดียวกันพรุ่งนี้ก็ต้องเก็บอย่างเดียวกัน ปีหน้าก็ต้องเก็บอย่างเดียวกัน ถ้ากฎหมายต่างๆยังไม่ได้แก้ไข ปรับปรุง เพราะฉะนั้นถ้าการปฏิรูปภาษี การสัมมนาวันนี้ นำไปสู่สิ่งที่จะเป็นผลในมิติ 3 ด้านนั้น ผมคิดว่า จะเป็นประโยชน์ที่ เป็นนัยยะสำคัญนะครับ ต่อระบบภาษีอากรของไทย ต่อประเทศไทย และผู้เสียภาษีโดยรวมครับ กราบขอบพระคุณครับ